

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΘΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ

Υπό

Κ. Π. ΠΑΔΙΑΤΕΛΛΗ

Τὸ κεφάλαιον τῶν συγγενῶν ἀνωμαλιῶν ἀπασχολεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ἰατρικὴν, καὶ ἰδιαιτέρως ἓνα κλάδον αὐτῆς, τὸν τῆς τερατογενέσεως.

Αἱ τελευταῖαι ὁμῶς πρόοδοι ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν, καθὼς καὶ τὴν παθογένειαν αὐτῶν, καίτοι παραμένει τὸ πλεῖστον σκοτεινὴ, εὐνόητον ὅτι μετατοπίζει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πρόληψιν εἰς τὸν Μαιευτῆρα καὶ τὴν διάγνωσιν εἰς τὸν Παιδιάτρον. Ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τῶν συγγενῶν ἀνωμαλιῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ἄκρως δυσχερῆς. Ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τοιαύτης στατιστικῆς θὰ ἀπῆται: 1) τὴν ἐκτέλεσιν νεκροτομιῶν ὑπὸ εἰδικῶν παθολογοανατόμων ἐπὶ ὅλων τῶν θνησιγενῶν, ὡς καὶ ἐκείνων τῶν νεογνῶν ἅτινα θνήσκουσι τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς, καὶ 2) τὴν γνώσιν τῆς νεογνικῆς παθολογίας. Ἄλλὰ παρ' ὅλα αὐτά, εἰς ἰκανὸς ἀριθμὸς νεογνῶν μὲ συγγενεῖς ἀνωμαλίας κατορθώνει νὰ ἐπιζήσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἄνευ ἐμφανῶν συμπτωμάτων. Δὲν εἶναι δὲ σπάνιαι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς συγγενεῖς ἀνωμαλίας, εὐρискόμεναι ἐν λανθανούσῃ καταστάσει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἀποκαλύπτονται τυχαίως κατὰ τὴν νεκροτομίαν, κατόπιν θανάτου ἐπελθόντος συνεπεῖα ἀτυχημάτων ἢ ἄλλων νόσων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεπῶς καθίσταται φανερόν ὅτι οἰαδήποτε στατιστικὴ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐτέρας εἰσέτι χώρας ἐμφανίζει ἀναμφισβήτητα τρωτά.

Τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰς συγγενεῖς ἀνωμαλίας ἀνεζωπυρώθη ἔτι περισσότερο κατόπιν τῆς χρήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας.

Τὰ νέα πυρηνικὰ ὄπλα προσεῖλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων καὶ προκαλοῦν ἀνησυχίαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀλόγιστος χρῆσις αὐτῶν, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ στατιστικῶν δεδομένων, δὲν δύναται νὰ θεωρῆται ἀμέτοχος προκλήσεως σοβαρῶν ἀνωμαλιῶν, καίτοι ὁ ἀριθμὸς περιπτώσεων δὲν εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς ἐξαγωγήν ὀριστικῶν συμπερασμάτων.

Διὰ τοῦ ὅρου *συγγενεῖς ἀνωμαλίας* ἢ *ἀνωμαλίας διαπλάσεως* ἐννοοῦμεν τὰς ἀνωμαλίας αἵτινες εἶναι παρούσαι κατὰ τὴν γέννησιν, δύνανται νὰ εἶναι ἐκτεταμέναι ἢ περιορισμέναι, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἢ ἐντὸς τοῦ σώματος, ἀπλαῖ ἢ πολλαπλαῖ.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς γεννήσεως, τὸ νεογνὸν διέρχεται μίαν ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν περιόδων τῆς ζωῆς του.

Ἐν ἀπλοῦν κύτταρον, ὁ ζυγώτης, ζυγίζει περίπου 0,005 χιλ. καὶ ἀποτελεῖται ἐκ πρωτοπλάσματος καὶ πυρηνικῆς οὐσίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι βλάβαι τῆς πυρηνικῆς οὐσίας ἧτις περιέχει τὰ χρωματοσώματα καὶ τὰ γονίδια δύνανται νὰ προκαλέσουν ἀνωμαλίας τοῦ ἐμβρύου. Ἐλάχιστα ὅμως εἶναι γνωστά ὡς πρὸς τὸν ρόλον τῶν βλαβῶν τοῦ πρωτοπλάσματος.

Ὁ ζυγώτης κατὰ τὸ τέλος τοῦ 9ου μηνὸς ἔχει ἤδη διαπλασθῆ εἰς ἓνα ὑψηλῶς διαφοροποιημένον ὄργανισμὸν, ὅστις συνίσταται ἐκ 15 τρισεκατομμυρίων περίπου κυττάρων καὶ ζυγίζει 3 χιλιόγραμμα. Ἐχει ὑπολογισθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἐνδομήτριον ζωὴν λαμβάνουν χώραν 44 διαδοχικαὶ διαιρέσεις κυττάρων, ἐνῶ 4 μόνον τοιαῦται ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ μεγέθους τοῦ

νεογνοῦ εἰς τὸ τοῦ ἐνήλικος. Ἡ ἀνωτέρω ταχύτης πολλαπλασιασμοῦ κατὰ τὴν ἑνδομήτριον ζωὴν εἶναι ἰδιαιτέρως μεγάλη κατὰ τὰς 8 πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἐμβρυϊκῆς ζωῆς, καθ' ἃς ὁ ζυγώτης μετατρέπεται εἰς ἐμβρυον ἔχον ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπινου ὄντος.

Τὸ βάρος κατὰ τὰς 8 πρώτας ἐβδομάδας

αὐξάνει εἰς ἀναλογία 27.500 φορές ἐβδομαδιαίως. Τὴν περίοδον τῶν 8 πρώτων ἐβδομάδων τῆς ἐμβρυϊκῆς ζωῆς καλοῦμεν ὀργανογεννητικὴν. Εἰς τὴν ἱλιγγιώδη ταχύτητα αὐξήσεως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι ἀνώμαλα ἐρεθίσματα δύνανται νὰ προκαλέσουν βλάβας τοῦ ἐμβρίου.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Ὡς πρὸς τὸν ρόλον τοῦ διαιτητικοῦ παράγοντος αἱ γνῶμαι δίστανται. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ καλὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμβρίου ἐξαρτᾶται τὸ πλεῖστον καὶ ἐκ τῆς καλῆς διατροφῆς τῆς μητρὸς. Προσωρινὴ διακοπὴ τῆς θρέψεως τοῦ ἐμβρίου ὀδηγεῖ εἰς καθυστέρησιν τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ. Παράτασις αὐτῆς πέραν τοῦ κανονικοῦ ποσότητος ἄγει εἰς θάνατον τοῦ ἐμβρίου. Ὁ ρόλος τοῦ ὑποσιτισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ἐφαρμογῆς του. Οὕτω, ὑποσιτισμὸς πρὸ τῆς κνήσεως συχνά εἶναι ὑπεύθυνος διαταραχῶν τῆς περιόδου, ὡς καὶ στειρώσεως. Παρομοίως περιπτώσεις παρ' ἡμῖν συχνά συνήντων οἱ Μαιευτῆρες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς.

Ἐπισημικὸς κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς κνήσεως συντελεῖ συχνά εἰς τὴν γέννησιν νεογνῶν μὲ ἠλαττωμένον βάρος.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ συνόλω ἐπιδράσεως τοῦ ὑποσιτισμοῦ ἐμελετήθη καὶ ἡ ἐπίδρασις ἣν δύνανται νὰ ἐξασκήσῃ ἡ ἔλλειψις ὠρισμένων διαιτητικῶν στοιχείων ἐκ τῆς τροφῆς τῆς ἐγκύου κατὰ τὴν ὀργανογεννητικὴν περίοδον. Οὕτω ἐμελετήθησαν:

1) Ὁ Χαλκός: Ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τῆς τροφῆς τῶν πειραματοζώων προκαλεῖ διαταραχὰς τοῦ Κ.Ν.Σ.

2) Τὸ Ἰώδιον: Χορήγησις τροφῆς μὴ περιεχοῦσης ἰώδιον προσέκαλεσε τὴν γέννησιν νεογνῶν πειραματοζώων ἅτινα ἐνεφάνιζον συγγενεῖς ἀνωμαλίας, εἰς τὰ πλεῖστα δὲ ἐξ αὐτῶν παρετηρήθη διόγκωσις τοῦ θυροσειδοῦς ἀδένος, τοῦ ὁποίου ἡ περιεκτικότης εἰς ἰώδιον ἀνευρίσκειται μειωμένη.

Ὁ Smith ἀναφέρει ὅτι τὸ 1917 ἀπωλέσθησαν περὶ τὸ ἓν ἑκατομύριον νεογνὰ χοίρων, τῶν ὁποίων ἡ τροφή περιεῖχεν ἀνεπαρκῆ ποσότητα ἰωδίου. Ἡ περαιτέρω ἀπώλεια τῶν ἀνωτέρω ζώων ἀνεχαιτίστη δι' ἐμπλουτισμοῦ τῆς τροφῆς τῶν δι' ἰωδίουχοῦν. Ἀνεπάρκεια τῆς τροφῆς εἰς ἰώδιον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κνήσεως συμβαίνει ἐπὶ κατοικιδίων ζώων εἰς τὰς βορείους καὶ βορειοδυτικὰς χώρας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἐνδημικὸς κρετινισμὸς ἀπαντᾷ εἰς χώρας ἔνθα τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι πτωχὸν εἰς ἰώδιον (Ἀλάσκα, Κούκασος, Πυρηναια, Καρπάθια, Ἱμαλαία κλπ.). Ἡ μήτηρ τοῦ ἀνωτέρω τύπου κρετινίου συνήθως πάσχει ἐκ βρογχοκήλης. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κρετινισμὸς δὲν ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς ἐνδημικῆς βρογχοκήλης, ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐλλείψεως ἰωδίου εἶναι πιθανὴ ἡ συνύπαρξις καὶ ἐτέρων παραγόντων. Ὁ ἐνδημικὸς κρετινισμὸς ἐξαφανίζεται ἐὰν τὰ ἄτομα λαμβάνουν ἰώδιον ὑπὸ τὴν μορφήν ἰωδιούχου καλίου εἰς τὸ μαγειρικὸν ἄλας ἢ εἰς τὸ ὕδωρ.

3) Τὸ Σελήνιον: Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν ἕτερον στοιχεῖον τερατογενέσεως ἐπὶ πειραματοζώων. Ἐνεσις σεληνίου ἐντὸς ὧν ὀρνίθων προκαλεῖ συγγενεῖς ἀνωμαλίας ἐπὶ τῶν ἐκκολαπτομένων νεοσσῶν. Ἡ τερατογενὴς ἐπίδρασις τοῦ σεληνίου φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι εἰδική. Οὕτω, πρὸ 60 ἔτων ὁ Fere ἔδειξεν ὅτι διάφοροι χημικαὶ οὐσίαι ἐνιέμεναι ἐντὸς τῶν ὧν ὀρνίθων προκαλοῦν ἀλλοιώσεις ἐπὶ τοῦ ἐμβρίου, αἵτινες ἦσαν ἀνάλογοι τοῦ χρόνου ἐπιδράσεως τῆς τοξικῆς οὐσίας. Τὰ ἀνωτέρω ἐπεβεβαιώθησαν καὶ ὑπὸ ἐτέρων, οἵτινες ἐπὶ πλέον διεπίστωσαν

ὅτι μεγαλύτερας ἀνωμαλίας ἐμφανίζουν τὰ ὄργανα τὰ ἔχοντα ταχύτερον ρυθμὸν αὐξήσεως κατὰ τὸν χρόνον ἐπιδράσεως τῆς ἀνωτέρω οὐσίας.

Τερατογενῆς ἐπίδρασις χημικῶν οὐσιῶν ἀναστελλουσῶν τὴν αὐξήσιν τῶν ὄγκων ἐπὶ ἐμβρύων πειραματοζώων

Ὡς τοιαύτη χημικὴ οὐσία ἐχρησιμοποιήθη ἡ ἀκτινομυκίνη D, ἥτις ἀπεμονώθη τὸ 1940 ὑπὸ τοῦ Warkman καὶ Woodruff. Ἡ οὐσία αὕτη ἐκτὸς τῶν ἀντιμικροβιακῶν ιδιοτήτων κατέχει καὶ ἐκσεσημασμένην κυττοτοξικὴν καὶ ἀντιμυτωτικὴν ἐνέργειαν. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ἐπὶ πειραματοζώων κατέχει ἐμφανῆ τερατογεννητικὴν δρᾶσιν, ἰδίᾳ ὅταν δίδεται εἰς δόσιν 4-5πλασίαν τῆς θεραπευτικῆς κατὰ τὴν ὄργανογεννητικὴν περίοδον, ὅτε ὑπολογίζεται ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ συγγενεῖς ἀνωμαλίας εἰς ἀναλογίαν 50% περίπου τῶν περιπτώσεων. Αἱ ἀνωμαλίας αὗται εἶναι συνήθως πολυμορφοὶ καὶ ἀφοροῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ Κ.Ν.Σ., καρδιαγγειακὸν σύστημα καὶ σκελετόν. Ὁ ρόλος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐμβρίου δὲν ἔχει διευκρινισθῆ εἰσέτι.

Ὁ ρόλος τῶν βιταμινῶν

Ὁ ρόλος τῆς δράσεως τῶν βιταμινῶν ἐπὶ τοῦ ἐν ἀναπτύξει ἐμβρίου ἐπεσημάνθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Hale, ὅστις ἔδειξεν ἐπὶ πειραματοζώων ὅτι ἡ ἀβιταμίνωσις Α προκαλεῖ εἰδικὰς ἀνωμαλίας ἐπὶ τῶν ἐμβρύων αὐτῶν.

Ἡ ἀνωτέρω παρατήρησις δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς ἕως ὅτου ὁ Warkany διὰ τῶν ἐξόχων αὐτοῦ ἐρευνητῶν κατώρθωσε νὰ προκαλέσῃ χαρακτηριστικὰς ἀνωμαλίας ἐπὶ τῶν ἐμβρύων πειραματοζώων διατρέφον αὐτὰ διὰ τροφῆς πτωχῆς εἰς βιταμίνην Α καὶ Riboflavine.

Ἀβιταμίνωσις Α

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀβιταμίνωσις Α τῆς μητρὸς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ νὰ προκαλέσῃ στειρώσιν ἢ θάνατον τοῦ ἐμβρίου ἢ πρόωρον τοκετόν, εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις καὶ συγγενεῖς ἀνωμαλίας. Ἡ ὡς συνέπεια

ἀβιταμίνωσεως Α τύφλωσις τοῦ νεογνοῦ, ἀπὸ μακροῦ ἀπασχολεῖ τοὺς ἐπιστήμονας. Οὕτω κατὰ τὸν Moore καὶ συνεργάτας του ὑπάρχουν 2 τύποι συγγενοῦς τυφλώσεως, ἥτοι: α) ὁ ἀληθῆς τύπος ἀβιταμίνωσεως Α, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν σοβαρὰν μορφήν τῆς ξηροφθαλμίας, καὶ β) εἷς δεύτερος τύπος, ὅστις ὀφείλεται εἰς περίσφιξις τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου.

Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ τύπου αὐτοῦ ὁ Moore ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ περίσφιξις δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοπικῶν ἀλλοιώσεων, ἀλλὰ πιθανῶς αὕτη νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀβιταμίνωσις Α προκαλεῖ αὐξήσιν τῆς ἐνδοκρανιακῆς πίεσεως, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἐπέρχεται δευτεροπαθῆς περίσφιξις καὶ ἐξ αὐτῆς τύφλωσις.

Ἀργότερον ἕτεροι ἐρευνηταὶ παρεδέχθησαν ὅτι αἱ βλάβαι τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου προκαλοῦνται συνεπεῖα δυσαναλόγου αὐξήσεως τοῦ Κ.Ν.Σ. ἐν σχέσει μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν ὀστέων ἵτινα περιβάλλουν τὸ ὀπτικὸν νεῦρον.

Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς τερατογενοῦς δράσεως τῆς ἀβιταμίνωσεως Α τινὲς ἐπέβαλον πειραματοζῶα εὐρισκόμενα εἰς τὰς 30 πρώτας ἡμέρας τῆς κυήσεως, καθ' ὃν χρόνον δηλ. ἐπιτελεῖται ἡ διάπλασις τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς δίαιταν πτωχὴν εἰς βιταμίνην Α. Μετὰ τὴν 30ὴν ἡμέραν ἐχορήγουν μουρουνέλαιον.

Οὕτω καθίστατο δυνατὴ ἡ συνέχισις τῆς κυήσεως, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν νεογνῶν ἐγεννῶντο τυφλὰ καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐνεφάνιζον λαγωχειλίαν, λυκοστομίαν καὶ διαφόρους ἄλλας ἀνωμαλίας.

Τέλος ἄλλοι ἀνέφερον διαταραχὰς ἐκ τοῦ σκελετοῦ, τοῦ οὐρογεννητικοῦ καὶ τοῦ καρδιοαγγειακοῦ συστήματος.

Ὑπερβιταμίνωσις Α

Τελευταίως ἀπεδείχθη ὅτι πλὴν τῆς ἀβιταμίνωσεως Α καὶ ἡ ὑπερβιταμίνωσις Α δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀνωμαλίας, αἵτινες ἐντοπίζονται κυρίως εἰς τὸ Κ.Ν.Σ., ὡς καὶ διαταραχὰς τῆς ὀστεογενέσεως.

Οὕτω ἐρευνηταὶ τινὲς, κατόπιν χορηγήσεως 60.000 μον. βιταμίνης Α εἰς πειραματοζῶα καὶ ἐπὶ 8-13 ἡμέρας, προεκάλε-

σαν ἀνωμαλίας ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀνεγκεφαλίας καὶ λυκοστομίας. Ἡ ταυτόχρονος μὲ τὴν βιταμίνην Α χορήγησις κορτιζόνης ἢ Methylthiouracil ἐπιφέρει αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνωμαλιῶν, ἐνῶ ἡ ἰνσουλίνη προκαλεῖ ἐλάττωσιν.

Ὡσαύτως ἡ οἰστραδιόλη ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἀναστέλλει τοὺς ἐκ τῆς ὑπερβιταμινώσεως Α κινδύνους.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δράσεως τῆς βιταμίνης Α, οὐδὲν εἶναι γνωστόν. Τὸ γεγονόςδ ὅμως ὅτι τὸ σύμπλεγμα βιταμίνης Β ἀναστέλλει τὴν δράσιν τῆς βιταμίνης Α ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου, δίδει τὸ δικαίωμα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ βιταμίνη Α χορηγουμένη εἰς

μεγάλας δόσεις ἐξασκεῖ τερατογενῆ ἐπίδρασιν ὡς ἐπεμβαίνουσα κατὰ κάποιον τρόπον ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὕδατανθράκων μητρὸς-ἐμβρύου-πλακοῦντος.

Βιταμίνη Β₂ ἢ Riboflavine

Ἀπὸ τοῦ 1941 παρατηρήθη ὅτι ζῶα τρεφόμενα διὰ διαίτης πτωχῆς εἰς βιταμίνην Β₂ ἐνεφάνιζον εἰς ποσοστὸν 30% περίπου συγγενεῖς ἀνωμαλίας τοῦ σκελετοῦ, συνισταμένας κυρίως εἰς βράχυνσιν τῆς κάτω γνάθου, κνήμης, περόνης κλπ. Ἡ προσθήκη εἰς τὴν διαίταν τῆς ἀνωτέρω βιταμίνης ἀνέστελλε τὴν ἐμφάνισιν ἀνωμαλιῶν.

(Συνεχίζεται)

Ὁ Ἄγγλος περιοδῶν βιβλιοπώλης καὶ ἐρασιτέγης ἀθλητῆς Ἔντουαρντ Σάδερλυ, ὁ ὁποῖος ὠνειρεύετο νὰ ἀποκτήσῃ υἱὸν διὰ νὰ τὸν κάμῃ ἓνα καλὸν σπόρτσμαν, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα ἀγοράκι πού δὲν ἔχει χέρια, διότι ἡ μητέρα του ἐχρησιμοποίησε θαλιδομίδην ὡς κατευναστικὸν κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην της—ἓνα φάρμακον πού ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ γεννηθοῦν 800 ἀνάπηρα παιδιὰ εἰς Ἀγγλίαν πρὶν ἀποσυρθῆ τῆς κυκλοφορίας. Ἀνωτέρω, ὁ Σάδερλυ μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ παιδάκι του, πού εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα ὠραιότατον καὶ εὐφύεστατον.